தமிழகம்

சிறப்பாசிரியர்: குன்றக்குடி அடிகளார்.

சிந்தனைக்கு

இறைவன் ஏற்பானா?

மனிதன் உள்ளுணர்வுகளை வெளிக்காட்டக் காரியங்கள் செய்கின்றான். நாம் இறைவனுக்குப் பூ, நீர், கனி ஆகியன தருகின்றோம். இவை இறைவனுக்கு விருப்பமானவை என்ற அடிப்படையில் அல்ல. இறைவன் இவற்றை விரும்புவதுமில்லை. இறைவன் மலர் போன்ற மனத்தையும், தண்ணளிமிக்க நெஞ்சையும், கனிந்த உள்ளத்தையுமே மனிதர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறான். இதுதான் பொருள். நமக்கும் மலருக்கும், நமக்கும் தண்ணீருக்கும், நமக்கும் கனிக்கும் உள்ள இடைவெளியை எண்ணிப் பாருங்கள். இறைவன் எப்படி நம்மை மகிழ்ந்தேற்பான்?

— அடிகளார்

1-2-66] திங்கள் இருமுறை [20 காசுகள்

அனுப்பிவிட்டார். இவ்விதம் உலகியலிலும், அழிதன்மாலையதான செல்வங்களிலும் சிறிதும் பற்றின்றி மிக்க வைராக்கியத்தோடு வாழ்ந்த தேசிகர் பின்பு தென்னாடும் வடநாடும் தொழ நின்ற திருவரங்கம் சென்று மாயாவாதிகளைவென்று அரங்கன் செய்யதாளிணைகளை வணங்கி வந்தார். அப்போது அங்கிருந்த பெரிய ஆசாரிய புருடர்கள் எல்லாம் தேசிகனை அடிபணிந்து அருமறைப் பொருளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். அப்பொழுதுதான் அத்துவைதக் கண்டனமான "சததூடணி" என்ற நூலை தேசிகர் இயற்றினர். அதனால் மகிழ்ந்த அரங்கன் அவருக்கு "வேதாந்தாசாரியர்" என்ற விருதுப் பெயரை வழங்கினர். திருவரங்கத்தில் இவ்விதம் இராமானுசருடைய கொள்கைகளை விளக்கமாகப் பலரும் ஏற்கும் வண்ணம் உபதேசம் செய்து வந்த தேசிகர், இங்கு இறைவனின் பத்து அவதாரங்களையும் விளக்கிப் பேசக்கூடிய 'தசாவதாரத் தோத்திரம்' என்ற நூலையும் இயற்றினர். பின்பு மீண்டும் தெய்வநாயகனை வழிபடவேண்டும் என்ற ஆருத வேட்கையால் திருவகீந்திரபுரத்திற்கு வந்து சில காலம் வாழ்ந்தார். அப்போது மற்ற சமயத்தவர்களெல்லோரும் ஒன்ருகக் கூடி வேதாந்ததேசிகரோடு வாதப்போர் செய்ய வந்தனர். இவ்விதம் வந்த பதினெட்டு மதத்தினரையும் தேசிகர் இறையருளால் வென்று இராமாநுச சித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டினர், இவருடைய பல்கலைப் புலமையைப் பாராட்டி இவருக்கு தெய்வநாயகன் அந்த அவையிலிருந்த முதியவரின் வாயிலாக 'கவி தார்க்கிக சிங்கம்" என்ற விருதுப் பெயரை வழங்கினர். தேசிகரும் இராமாயண காவியத்தில் மிகவும் ஊற்றங் கொண்டு இராம காதையைப் படித்து அந்தக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த இராமபிரானை வணங்கி 'இரகுவீர கத்தியம்' என்ற அழகிய நூலை இயற்றினர்.

வேதாந்த தேசிகர் கோதை நாச்சியாராகிய ஆண்டாளுடைய பிரபந்தங்களில் ஈடுபட்டு 'கோதைதுதி' என்ற நூலையும், 'சங்கல்ப சூர்யோதயம், யாதவாப்யுதயம், பாதுகா சகச்சிரம்' முதலிய வடமொழி நாடக, காவிய, கத்திய நூல்களை இயற்றி இவ்வுலகை வாழ்வித்தார்கள். வேதாந்த தேசிகர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த காலத்தில், தமிழ்மொழி வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் மிகுந்த புலமை கொண்டு எண்ணற்ற நூல்களையும் இயற்றி மிக்க வைராக்கியத்தோடு இவ்வுலக இன்பங்களிலும், மாயைகளிலும் மனம் வைக்காமல் பக்தியை மக்களுக்கு போதித்து இறைவழிபாட்டை உபதேசித்துத் தாமும் கடைப் பிடித்தார். இவரைப் பெரியோர்கள் போற்றிய வழியில் நாமும் போற்றுவோமாக,

> நானிலமும் தான்வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ
> மாநகரில் மாறன்மறை வாழ—ஞானியர்கள்
> சென்னிஅடி(ணி) சேர் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே
> இன்னமொரு(மோர்) நூற்ருண் டிரும்.

செயலுக்குத் தூண்டுவதும், செயலைப் பயனுடைய தாக்குவதும் பத்திமை யுணர்ச்சியே யாகும். பத்திமை யுணர்ச்சிகளை வளர்க்கும் ஆற்றல் திருமுறைகளுக்கே உண்டு.

—தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்.

தமிழகம்

மலர் 6] ★ 1—2—66 ★ [இதழ் 44

வாழ்த்துகிறோம் வரவேற்கிறோ

பாரதத்தின் தலைமை அமைச்சராக திருமதி இ
காந்தி தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றிருக்கிறார். தலைமை அ
சர் இந்திரா காந்தியை நாம் இதயங்கலந்த இன்ப
வுடன் வரவேற்கிறோம் வாழ்த்துகின்றோம்.

பாரதம் போன்ற ஒரு பரந்த நாட்டுக்கு ஒரு
தலைமை அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றுள்
இந்த நாட்டின் அரசியல் சாசனம் வழங்கியுள்ள
ளாட்சி உரிமைகள் சிறந்த முறையில் நடைமு
படுத்தப் பெறுகின்றன என்பதற்குச் சான்று
பெண்குலத்திற்கு இதுபெருமை-ஏன்? பாரதத்
பெருமை.

அளவையின் இருபிரிவுகள் :

அளவையியலில் இருவகை முறைகள் காணப்பெறுகின்றன

(1) பொது உண்மையிலிருந்து தனி உண்மையைக் காணும்முறை

எடுத்துக் காட்டு

எல்லா மனிதர்களும் இறப்பவர்கள் ஆவர்
சாத்தன் மனிதன்
எனவே சாத்தன் இறப்பவன் ஆவன்.

மேலே குறிப்பிட்ட எடுத்துக் காட்டில், முதல் இரண்டு வரிகள் முன்னமேயே ஒத்துக் கொள்ளப் பெற்ற முடிவுகள். மூன்றாவது வரியே நமக்குக் கிடைக்கும் உண்மை. முதல் இரண்டு வரிகளில் உள்ள இணைப்புத்தான் மூன்றாவது வரியை நமக்குத் தரும் வல்லமையுடையதாக அமைகிறது.

'எல்லா மனிதர்களும் இறப்பவர்கள் ஆவர்' என்ற பொது உண்மையில் 'சாத்தன் இறப்பான்' என்ற உண்மையும் அடங்கிய ஒன்றே. எனவே முதலில் எடுத்துக் கொண்ட உண்மையில் அடங்கியிருக்கிற, அதிலிருந்து பகுத்து- பிரித்து எடுக்கப் பெற்ற உண்மை ஆகையால் இத்தகைய முறையைப் 'பகுப்பு அளவை' என்று பெயரிடுகிறது அளவையியல்.

பகுப்புவழி அளவை முறையில் நாம் காணுவது எல்லாம் சிந்தனைக்கு ஒரு வடிவம் கொடுத்து, சிந்தனையிலிருந்து வெளிப்படும் தீர்ப்பையும் வடிவநிலையில் ஒத்துப் பார்க்கிறோம். இங்கே ஒரு வேறு பாட்டைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். வடிவ நிலைக்கு ஒத்திருக்கும் ஒன்று பொருள் நிலைக்கு அல்லது உண்மை நிலைக்கு மாறாக அமைவதும்உண்டு.

எடுத்துக் காட்டு

மனிதன் இறவாதவன்
சாத்தன் மனிதன்
எனவே சாத்தன் இறவாதவன்.

இந்த எடுத்துக் காட்டில், சாத்தன் இறவாதவன் என்பது உண்மைக்குப் புறம்பானது. எனவே, தீர்ப்பு உண்மையற்றது; பொருட் பொருத்தம் இல்லாதது. எனினும் வடிவ நிலைப் பொருத்தம் இந்த எடுத்துக் காட்டில் உண்டு. இவ்வகையில் பகுப்புவழி அளவையின் பணி, வடிவநிலை ஒத்திருக்கிறதா? என்பன ஆய்வது தான். வடிவநிலைப் பொருத்தம் (Formal Consistency), வடிவநிலையில் ஏற்புடைமை என்பது தான் பகுப்புவழி அளவையின் உயிர்நாடி.

(2) தனி உண்மைகளிலிருந்து பொது உண்மையைக்காணும் முறை.

எடுத்துக் காட்டு

சாத்தன் மனிதன் அவன் இறந்தான்
தேவதத்தன் மனிதன் அவன் இறந்தான்
கொற்றன் மனிதன் அவன் இறந்தான்
இவ்வாறு மனிதர்கள் பலர் இறந்துள்ளனர்
எனவே, மனிதர்கள் அனைவரும் இறப்பவர் ஆவர்.

கல்வெட்டுக்களில் திருமஞ்சனம்

திரு. கே. ஸ்ரீதரன், எம்.ஏ.,

நம் நமிழகம் எண்ணற்ற கோயில்களைக் கொண்டது. இறைவன் எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பினும் அவன் ஆலயங்களில் உள்ள மூர்த்திகளின் மூலமாகவே வெளிப்பட்டு அருள் செய்வான்.

> "எங்கும் சிவனிருப்பான் ஆனாலும் ஏசற்ற
> சங்கமத்தும் சற்குருவின் தன்னிடத்தும் லிங்கத்தும்
> ஆவினுடம் பெல்லாமும் ஆவரித்து நிற்கினும் பால்
> பாவு முலைக் கண் மிகுதிப்பார்.
>
> —சிவஞானப் பிரகாச வெண்பா

நமக்கு அருள்புரிகின்ற இறைவனுக்கு பால், தயிர், தேன் போன்ற பொருட்களால் அபிடேகம் செய்தும், ஆடை, அணி, மலர் கொண்டு அலங்காரம் செய்தும் மகிழ்வது வழக்கம். திருமஞ்சனம் என்றால் நீராட்டுதல் என்று பொருள். திருநாவுக்கரசர் தம் தேவார திருப்பதிகத்தில்

> 'ஆடினாய் நறுநெய்யோடு பால் தயிர்'
> 'புனலாடிய புன் சடையாய்'
> 'சடையுடையானு நெய்யாடலானும்'

என்றெல்லாம் சிவபெருமானைப் போற்றுகின்றார்.

வழிபாட்டின் தத்துவம்

அருவியோ, ஓடையோ, சிறு நதியோ எதுவானாலும் இறுதியில் பெருங் கடலில் சங்கமிப்பது போல் பரமனை ஜீவன் அணுகுவதே அபிடேக வழிபாட்டின் தத்துவமாகும். உலகம் அனைத்தையும் கானல் நீரென்று தெளியும் தத்துவ ஞானமே திருமஞ்சனம் என்பதை காசி காண்டச் செய்யுள்,

> 'ஓதும் பேதம் பேய்த்தேரென்
> றுணர்தலது வொண் புனலாகும்'

என்று கூறுகிறது.

வழிபாட்டின் பயன்

திருமஞ்சன வழிபாடு செல்வம் பெருக்கும் என்றும், பால் அபிடேகம் சாந்தத்தை அளிக்கும் என்றும், தேன் அபிடேகம் சங்கீத ஞானத்தை அளிக்கும் என்றும், சர்க்கரை அபிடேகம் சாஸ்திர ஞானத்தை அளிக்கும்

மேலே குறிப்பிடப் பெற்ற எடுத்துக் காட்டில், பல தனிப்பட்ட அனுபவ உண்மைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு ஒரு பொது உண்மைக்கு வருகிறோம் என்பதைக் காணலாம். பல தனிப்பட்ட தீர்ப்புக்கள் அனுபவ உண்மைகளாக இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் ஒரு பொதுத் தீர்ப்பை உண்மையாக இருக்கும் என ஒத்துக் கொள்கிறோம். தனி உண்மைகளை வைத்துக் கொண்டு பொது உண்மையை வரையறுப்பதால் இத்தகைய முறையைத் தொகுப்புவழி அளவை என்று பெயரிடுகிறது அளவையியல்.

தொகுப்புவழி அளவை முறையில், நம்முடைய சிந்தனையானது தனி உண்மைகளிலிருந்தும் ஒரு பொது உண்மைக்கு இயல்பாகத் தாவுகிறது. நம் சிந்தனை எப்படித் தாவுகிறது என்பதற்கு வடிவம் அமைத்துக் காட்டுவதைத் தொகுப்பு வழி அளவை நமக்குத் தருகிறது. வடிவநிலைப் பொருத்தத்தை மட்டுமே ஆராயும் பகுப்புவழி முறையைவிட இது பொருட் பொருத்தத்தையும் கவனிக்கிறது. பொருட் பொருத்தம் (Material Consistency) தொகுப்புவழி அளவையின் உயிர்நாடி.

விஞ்ஞானத் துறைகள் புதிய உண்மைகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்குக் கையாளப் பெறும் முறை இத்தொகுப்பு வழி முறைதான். இறந்தகால அனுபவ உண்மைகளிலிருந்து, எதிர்கால அனுவத்துக்குரிய உண்மைகளை முடிவு செய்கிறோம். இத்தகைய முடிவுகள் ஒருவேளை எதிர்காலத்தில் உண்மைக்குப் புறம்பானவையாக அமையவும் நேரிடலாம் என்ற கருத்து இருந்தபோதிலும், இன்றைய விஞ்ஞானங்கள் பல்வகைப் புதுமைகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிவது இத்தொகுப்பு வழி அளவை முறையே.

மேற்கூறிய இருவகை முறைகளும் ஒருவகையில் சரிபார்க்கும் முறைகளே. நாம் கொள்ளுகின்ற முடிவு வடிவநிலைப் பொருத்த முடையதா? என்று சரிபார்த்தலைப் பகுப்புவழி அளவை முறையும், நம்முடைய முடிவு பொருள்நிலைப் பொருத்த முடையதா? என்று சரி பார்த்தலைத் தொகுப்புவழி அளவை முறையும் மேற் கொள்ளுகின்றன.

அளவையியலும் அறிவாராய்ச்சியியலும் :

அளவையியலின் பணி வேறு, அறிவாராய்ச்சியியலின் பணி வேறு. சிந்தனை, சிந்தனையின் செயலாகிய தீர்ப்பு ஆகியவைகளைப் பற்றிய ஆய்வுடன் நின்று விடுகிறது அளவையியல்-Logic. ஆனால், அறிவாராய்ச்சியியலின் பணி அதற்கு மேலேயும் செல்கிறது. அளவையியல் மேற்கொள்ளும் பணியானது அறிவாராய்ச்சியியற் பணியின் முதற்படி அல்லது உள்ளடங்கிய பணி என்றும் கூறலாம். அறிவாராய்ச்சியியலின் வினாக்கள், அறிவு என்றால் என்ன? அறிவின் இயல்பு யாது? நம்முடைய அறிவு எவ்வாறு அமைகிறது? அறிவுத் தோற்றத்துக்குரிய நிலைகள் யாவை? முடிவாக, அறிவின் ஆற்றல் தான் யாது? என்ற முறையில் அமைகின்றன. இவ்வினாக்களுக்கு விடை காண்பதே அறிவாராய்ச்சியியலின் பணி.

முடிவுரை :

அறிவாராய்ச்சியியலோடு தொடர்புடைய மூன்று துறைகள் என எடுத்துக் கொண்ட முறையில், அறிவாராய்ச்சியியலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைச் சென்ற இதழ்க் கட்டுரையிற் கண்டோம். வரிசை முறையில் அளவையியலுக்கும் (Logic) அறிவாராய்ச்சியியலுக்கும் (Epistemology) உள்ள இணைப்புக்கள் வேறுபாடுகள் ஆகியவைகள் இக்கட்டுரையில் விளக்கப் பெற்றன.

சந்தான குரவர் பரம்பரை :

சீகண்ட பரமசிவன்

|

திருநந்தி தேவர்

|

சனகர் — சனந்தனர் — சனாதனர் — சனற்குமாரர்

|

சத்தியஞான தரிசினிகள்

|

பரஞ்சோதி மாமுனிகள்

|

மெய்கண்டதேவநாயனார்

|

அருணந்தி தேவநாயனார்

|

மறைஞானசம்பந்த தேவநாயனார்

|

உமாபதி தேவநாயனார்

|

அருணமச்சிவாயர்

|

சித்தர்சிவப்பிரகாசர் முதலியோர் — காழிக்கங்கைமெய்கண்டார் முதலியோர்

என்றும், சந்தனம் பஞ்சாமிர்தம் போன்ற நறுமணக் கலவை அபிடேகம் இறையன்பை அளிக்கும் என்றும் 'உண்மை நூல்' கூறுகிறது[1].

மாதந்தோறும் வருகின்ற பௌர்ணமிதிதி இறைவனுக்கு உகந்த திருநாளாகும். இத்திருநாட்களில் பின்வரும் பொருட்களால் அபிடேகம் செய்து வழிபட வேண்டும் என்று 'புட்ப விதி' என்ற நூல் கூறுகிறது.[2]

"கொழுந்து சந்தனம் கூறிய முப்பழம்
அழுந்துபால் சர்க்கரை பணியாரமே
தழைந்த அன்னம் தழல் நெய் ஒழுகு தேன்
விழைந்த நெய்பொதி கம்பளம் வெண்டயிர்"

சித்திரை-மருக்கொழுந்து; வைகாசி-சந்தனம்; ஆனி-வாழை, மா, பலாக் கனிகள்; ஆடி-திரட்டுப்பால்; ஆவணி-சர்க்கரை; புரட்டாசி-அதிரசம்; ஐப்பசி அன்னம்; கார்த்திகை-தீபார்ச்சனை; மார்கழி-நெய்; தை-தேன்; மாசி நெய்யில் நனைத்த கம்பளம்; பங்குனி-தயிர் இவ்வாறு ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு பொருளால் அபிடேகம் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறு திருமஞ்சனம் செய்வதின் அவசியத்தை இறைவனுக்கு அக்காலத்தில் கோயிற் கட்டிய மன்னர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். தாங்கள் அளித்த கொடைகளில் அபிடேகத்திற்கும் சேர்த்துக் கொடையளித்து கல்வெட்டுக்களில் பொறித்தனர்.

கல்வெட்டுக்களில் திருமஞ்சனம்

அவ்வாறு திருமஞ்சனத்திற்காகக் கொடையளித்ததைப் பற்றிக் கூறும் சில கல்வெட்டுச் செய்திகளிலிருந்து தொகுத்ததை இனிக் காண்போம்.

இறைவனுக்கு அபிடேகம் செய்யவும், நீர் கொண்டு வரவும் குடங்கள் போன்றவை வேண்டும். கோப்பெருஞ்சிங்கன் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் தன்னை ஆட்கொண்ட இறைவனுக்கு திருமஞ்சனம் ஆட்டுவதற்கு ஐம்பதரை கழஞ்சு எடையுள்ள வெள்ளிக் குடம் ஒன்று அளித்தான். (4670 of 1921). மேலும் கோப்பெருஞ்சிங்கனும் அவன் மகன் காடவ குமாரனும் செய்த திருப்பணிகளைப் பற்றித் திருவண்ணாமலைக் கல்வெட்டு கூறும் பொழுது, "சிறந்த செவ்வொளி பரவும் மாணிக்க கற்களும் வைரக் கற்களும் பதித்த பொன்னாலாகிய திருமஞ்சனக் குடம்" ஒன்று அளித்தான் எனக்கூறுகிறது. உத்தம சோழன் தாயார் செம்பியன் மாதேவி இறைவனுக்கு பதினெட்டரை கழஞ்சு எடையுள்ள வெள்ளிக் குடம் ஒன்று அளித்தாள் எனத் திருக்கட்டளைக் கல்வெட்டு கூறுகிறது.

இனி திருமஞ்சனம் என்ன என்ன பொருட்களைக் கொண்டு செய்தார்கள் எனக் கல்வெட்டுக்கள் கூறும் செய்திகளைக் காண்போம்.

---

1. தாண்டவமும், திருமஞ்சனமும் —வி. கோபாலன்.
2. 'புட்பவிதி' தருமையாதீன வெளியீடு.

என்று கவுணியர் குலக்கொழுந்து நவின்ற இறைநிலை அமுதத்தை, முன்னிட்டே செயற்படுவார் அச்செம்மலார். தம் சீடர் அச்சுதக் களப்பாளர் மக்கட் செல்வம் வேண்டி மனம் தளர்வது அவ்வாசிரியர் அருள் உள்ளத்தை வாட்டியது. இனிய அறிவும் பண்பு நலமும் வாய்ந்து, திருவும் தெள்ளிய உணர்வும் பொருந்திய களப்பாளர்க்குத் துணைபுரிந்திட வேண்டுமாயின் அதற்கும் தம் வழிபடு கடவுளாம் சமய குரவர் திருவடிகளே துணையாம் என்று கொண்டார் அத்தூயவர்.

பாலருவயார் ஆணை :

தமிழ் மறையாகிய தேவாரத் திருநூலைத் தம்முன் கொணர்வித்தார். திருவருளையும் குருவருளையும் உளமார எண்ணிக் கொண்டு, தொழுது தமிழ்மறையிற் கயிறு சார்த்தினர். கயிறு படிந்த இடம் விரிந்தது, ஆம்; 'தாவில் சராசரங்கள் எல்லாம் சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார்' என்று புராணம் உரைக்கும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருப்பதிகங்களில், திருவெண்காட்டுப் பதிகம் வந்தது; அதிலும், 'மகப்பேறு' உறுதியாக உண்டு' என்று உறுதிப்படுத்தும், 'பேயடையா பிரிவெய்தும்' என்ற திருப்பாட்டு வந்தது. மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்துக் கண்ணீர் வார சிவாசாரியார் சீடர்க்குத் திருவருள் இருந்தவாற்றை எடுத்துரைத்து மகிழ்ந்தார். திருஞானசம்பந்தர் அருளிய இரண்டாம் திருமுறையில், சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்த அத்திருப்பாட்டின் அழகுறு வடிவம் இது.

> "பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே டுள்ளம்நினை
> வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டா; ஒன்றும்
> வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
> தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே."

திருஞானசம்பந்தரே நேரே எழுந்தருளி நின்று உரைக்கும் வகையில் இத்திருப்பாடற் பொருள் இருத்தல் உணரத்தக்கதாகும். "பேய்கள் அடைய மாட்டா; பிரிந்து ஓடிடும்; பிள்ளைப் பேறு எய்துவதோடு, உள்ளத்தே நினைத்தவெல்லாம் கைகூடிடும் வரம் பெறுவர்; சிறிதும் ஐயுற வேண்டா. இது பேருண்மை ஆகும். வேய் போன்ற தோள் உடைய உமையம்மையை ஒரு பங்கின் உடைய பெருமானுடைய திருவெண்காட்டு முக்குள நன்னீரில் தோய்கின்ற தொழிலை உடையாரைத் தீயவினைகள் சென்று தோய்ந்திடல் என்றும் இல்லை" என்று பாடற் பொருள் விளக்கிடக் கண்ட அருணந்தியார்க்கும், அச்சுதர்க்கும் மெய்ப்பாடுகள் பல உண்டாயின. "எல்லாம் தரும் திருமுறை இனிய நெறி காட்டும்" என்ற உண்மையை உலகம் உணர்ந்திடவே இறையருள் இந்நிகழ்ச்சியை அங்கு நடத்துவித்தது என்று கருதுதல் தவருகாது.

அன்றியும் சிவநெறி பேணிட ஒரு மகவு வேண்டும் என்று வருந்தித் தவமிருந்து, சிவபாத இருதயர், 'வேதநெறி தழைத்தோங்கவும், மிகுசைவத்துறை விளங்கிடவும், பூதபரம்பரை பொலிந்திடவும்" பெற்ற

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்தான குரவர் வரலாறு

டாக்டர் சொ. சிங்காரவேலன், எம். ஏ., பிஎச். டி.

ஈராண்டிற் சிவஞானம் பெற்றுயர்ந்த மெய்கண்டார்
இணைத்தாள் போற்றி
நாராண்ட பல்லடியார்க் கருள்புரிந்த அருணந்தி
நற்றுள் போற்றி
நீராண்ட கடந்தைநகர் மறைஞான சம்பந்தர்
நிழற்றுள் போற்றி
சீராண்ட தில்லைநகர் உமாபதியார் செம்பதுமத்
திருத்தாள் போற்றி.

1. திருக்கயிலாய பரம்பரை

இன்பமும் துன்பமும் :

இன்பமும் துன்பமும் இணைந்ததாக உள்ளது உலகம். மனத்தை மகிழ்விக்கும் தென்றலும் மணக்கின்றது; உள்ளத்தினை அச்சுறுத்தும் புயலும் சீறுகின்றது. கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் குளிர்ச்சி வழங்கும் தண்ணிலாப் பொழிகின்றது; உடலைச் சுட்டெரித்துக் கருக்கும் வெங்கதிரும் வழங்குகின்றது. அழகுக் காட்சி விரிக்கும் கோலமயிலும், இனிய

ஆம்; இந்தக் கவிதைக்குப் பொருள் உணர்ந்து கொண்டால் உலகப் படைப்பின் அடிப்படை விளங்குகின்றது; அதுமட்டுமோ? முரண் பாடுள்ள உலகம் இந்தத் தெளிந்த சிந்தைக்குத் தெய்வக் காட்சியாய் விரிகிறது.

இந்த உலகின் இயல்பை உள்ளவாறு புரிந்து கொள்ளாத அறியாமை உயிர்க்குலங்களின் சொத்தாக உள்ளது. இந்தத் தீய இயல்பை 'மருள்' என்று திருவள்ளுவர் கூறுவர். இதனாலேயே மெய்ப்பொருள் அல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருள் என்றும், பொய்ப் பொருளை மெய்ப்பொருள் என்றும் துணிகின்ற நிலை உளதாகின்றது.

"பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரும்
மருளானும் மாணாப் பிறப்பு"

இந்த அறியாமையை-உலகை உணர்ந்துகொள்ளப் பெருந்தடையாக உள்ள மாயத்திரையை உணர்த்தி அறிவொளி கூட்டுபவனே ஆசிரியன் என்கின்றன தமிழ்நூல்கள். ஆசிரியன் மாசு கழுவும் திருப்பணியை மேற்கொள்ளுகின்றான். ஞானம் பிறக்க, மெய்யுணர்வு விளைய ஆசிரியன் அருந்துணைவனாக உள்ளான். ஆசிரியன் அருளால் மாணவனுடைய மனமாசு நீங்குகின்றது; இறைவனுடைய திருவடியைப் பரவும் மெய்யுணர்வு தோன்றுகின்றது. இதனையே குருவருள் என்று சாத்திர நூல் சாற்றுகின்றது.

குருவருள்-கயிலாய பரம்பரை :

குருவின் திருமேனி காணுதலால் தெளிவு உண்டாகும்; திருவார்த்தை கேட்டலாலும், திருவுருச் சிந்தித்தலாலும் தெளிவு உண்டாகும் என்று திருமந்திரம் தெளிவுறுத்துகின்றது. இந்தத் தெளிவு உயிர்க்குலம் திருந்திடவும், இறைவன் இணையடிநீழலில் சேர்ந்து இன்புற்றிடவும் துணையாகின்றது. இந்தக் குருமரபு சைவசித்தாந்த நெறியில் திருக் கயிலாயத்திலிருந்து தொடங்குகின்றது. எல்லாம் வல்ல இறைவன் சீகண்ட பரமசிவனாக நின்று திருநந்திதேவர்க்கு உணர்த்திய ஞானம் திருக்கயிலாயத்து மாமுனிவோர் வழி மண்ணுலகிற்கு வந்து நலம் பெருக்குகின்றது. இதனையே திருக்கயிலாய பரம்பரை என்று கூறி மகிழ்கின்றோம். சனற்குமாரர், சத்தியஞான தரிசினிகள், பரஞ்சோதி யார் ஆகிய மூவருடன் திருநந்திதேவரையும் சேர்த்து நம் ஞான குரவர்கள் என்று கூறுவர். இவர்கள் அகச்சந்தான குரவர்கள் என்று அழைக்கப் பெறுவர். இவர்களுள் பரஞ்சோதியார் வழியே மெய்ஞ் ஞானம் மண்ணுலகிற்கு வந்தது. திருநந்திதேவரின் வழியே இறையருள் மண்ணுலகிற்கு வந்த வண்ணம் இது.

2. மெய்கண்டார் வரலாறு

பெற்றோர்

தமிழ்நாட்டின் கண் தெய்வமணம் கமழும் தலங்கள் பல உண்டு. 'நடுநாடு' என்று கூறப்பெறும் பகுதியில் எண்ணற்ற சிவத்தலங்கள் இருந்து அருள் பெருக்குகின்றன. இந்நடுநாட்டின் கண் நிவா என்ற ஆறு பாய்ந்து வளம் பெருக்குகின்றது. இந்த ஆற்றின் வடகரையில் பெண்ணுகடம் என்னும் நல்லூர் உள்ளது. இதனைக் 'கடந்தை மாநகர்' என்றும் கூறுவர். இத்தலம் அருந்தமிழ் வளர்த்த அருளரச ராம் நாவரசர்க்கு இறைவன் மூவிலைச் சூலம் பொறித்த முதன்மை உடையது. இத்தலத்தின் கண் காராளர் எனப்படும் வேளாளர் குலத் தில் அச்சுதக் களப்பாளர் என்னும் பெரியோர் ஒருவர் வாழ்ந்துவந்தார். அவர் பெருஞ்செல்வர், எல்லாச் செல்வமும் குறைவறப் பெற்றிருந்த அவர்க்கு மக்கட் செல்வம் மட்டும் இல்லை. களப்பாளர் நெஞ்சிற் கவலைபடர்ந்தது. 'வழிவழியாக என் குடி விளங்கச் செய்ய ஒரு மகவு வேண்டுமே; பிள்ளையில்லா வாழ்வு பெரும்பலன் இல்லாததாயிற்றே' என்று நொந்தார். அறிவுநலமும் வாய்க்கப் பெற்ற நல்லோர் அவர் ஆதலின் இறைவன் திருவருளை அடைதற்கான எண்ணம் கொண்டார்.

குருவருளும் திருமுறையும் :

திருவருளை அடைதற்குச் சரியான வழி குருவருளே ஆகும்; என்ற உண்மை தெளிந்த களப்பாளர் தம் ஊர்க்கு அண்மையில் இருந்த திருத்துறையூர் என்னும் தலத்திற்குச் சென்றார்; அங்குத் தம் குலகுரு வாக எழுந்தருளியிருந்த அருணந்தி சிவாசாரியர் என்னும் சகலாகம பண்டிதரை அடைந்தார். அவர் சிறந்த பெரும் புலவர். எல்லா ஆகமங்களினும் மிக்க அறிவும் உடையவர். நல்லடியார். இறைவன் திருவருளில் அழுந்திய நம்பிக்கை உடையவர். அதனுடன் சைவ சமயப் பெருங்குரவர்கள் திருவாக்குகளில் ஈடுபட்ட கருணை உருவினர். சைவத் திருமுறைகளைத் தம் உறுதுணையாகக் கொண்டொழுகும் இயல்பினர். எதற்கும், என்றும் திருமுறைகள் துணைபுரிந்து வழிகாட் டும் என்னும் உண்மையை உணர்ந்த இயல்பினர். தொண்டர்நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது தெய்வத் திருமுறை; முதலை உண்ட பாலனை அழைத்தது தெய்வத் திருமுறை; அரவின் விடத்தை பாற்றியது தெய்வத் திருமுறை; தென்னன் உடற்பிணி தீர்த்தது தெய்வத் திருமுறை: ஆதலின் திருமுறைகள் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளால் நாம் வாழக் கிடைத்த பேரருட் கருவூலங்கள் என்ற உறுதி அவர்க்குண்டு. தம்முடைய செயல் எதற்கும் திருமுறையை—'எனதுரை தனதுரை'

பாலருவாயர் திருவாக்கே வந்திடுதலால், 'ஞானத்தின் திருவுருவாக' அப்பெருமான் திருவருளால் தோன்றியருள்வார் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் அச்சுதக் களப்பாளர் உள்ளத்தே தோன்றிற்று.

அருணந்தியார் தம்மாணுக்கரை நோக்கி, "நீர் உம்முடைய துணைவியாரோடும் திருவெண்காடு சென்று, அங்கு முக்குளத் தீர்த்தத்தே மூழ்கிப் பெருமானையும் வித்தியா நாயகி என்ற பெயருடைய அம்மையையும் அடிபணிந்து ஏத்தி வாழ்வீராக. அதனுடன் அடியார் வழிபாடும் அன்புற இயற்றுக. பல அறங்களும் விழைந்து செய்து அங்கு வாழ்ந்திடில், உலகங்கள் அனைத்திற்கும் உரிய 'ஞானநல் உருப் புதல்வனைப் பெறுவீர். இதற்குச் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. திருமுறையிலேயே, 'ஐயுற வேண்டா ஒன்றும்' என்று உண்மை உணர்த்தப் பட்டுள்ளமை உணர்வீராக' என்று கூறியருளினுர். தம் குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதர் அன்பின் திறத்தையும், திருமுறை வாக்கில் அப்பெரியோர்க்குள்ள ஈடுபாட்டையும், இறையருள் திருமுறை வாக்கின் வழியே எய்தப் பெற்ற வள்ளன்மையையும் எண்ணி எண்ணி வியந்தார் களப்பாளர். தம் ஞான ஆசிரியர் நல்லாணைப் படியே திருவெண்காடு சென்றிடப் பணிந்து விடை கொண்டார்.

திருவெண்காட்டில் வழிபாடு :

சோழநாட்டில் திருவெண்காடு திருவருள் பெருகும் திருத்தலம். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்ருலும் சிறத்த அத்திருத்தலத்தினை அச்சுதக் களப்பாளர் தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாருடன் வந்தடைந்தார். வெள்ளானை வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலம் இது என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு உணர்ந்து வழிபட்டு இன்புற்ருர். ஞாயிறு, திங்கள், தீ ஆகிய மூன்றன் பெயரால் வழங்கும் முக்குளத்தில் துணைவியாரோடு மூழ்கியெழுந்து வெண்காடரை உமையம்மையோடும் வழிபட்டார் சைவசமய குரவர்களாகிய மூவர் தமிழும் சூடிய பெருமிதத்துடன் அருள் மணக்க வீற்றிருக்கும் அண்ணலார் வழிபாட்டின்பம் பெரிதும் இவர்க்கு வாய்த்தது. 'சக்கரம் மாற்கீந்தானும் சலந்தரனைப் பிளந்தானும், அக்கு அரைமேல் அசைத்தானும்; அடைந்து அயிராவதம் பணிய மிக்கு அதனுக்கு அருள் சுரக்கும் வெண்காடு உடையான்' என்றும், 'வினைகளைத் துரத்தும் முக்குளம் உடையான்' என்றும் பாலருவாயர் பாடிய பாடல் களப்பாளர் நெஞ்சைக் கனிவித்திருத்தல் கூடும். 'விண்ணமர் பொழில் கொன் வெண்காடு மேவிய அண்ணலை அடிதொழ அல்லல் இல்லையே" என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மொழி கனப்பாளர் மனத்து வழிபாட்டின் உறுதியை விளைத்திருத்தல் கூடும். 'ஊன் நோக்கும் இன்பம் வேண்டி உழலாமல் வான் நோக்கும் வழி நிற்க வேண்டுமென்று எண்ணிணுல், வையகத்தீர்! திருவெண்காடடைவீராக' என்று கூருமல் நெஞ்சிற்குக் கூறுவாராய் வழிகண்டுரைத்த வாக்கரசர் உரை அச்சுதர் உள்ளத்தில் ஆராத இன்பத்தை அடைவித்திருத்தல் கூடும். 'பண்ணில்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட்பா

வான்கலந்த மாணிக்க
வாசக நின்வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால்
நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து
செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்து
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து
உவட்டாமல் இனிப்பதுவே

—வள்ளலார்.

* * *

Edited, Printed at Peravai Achakam and Published by A. Narayanaswamy, B. A., for the Tamil Nadu Deivika Peravai at No. 9, Maharaja Surya Rao Road, Alwarpet, Madras-600018.

காவிரி

"மயிலைவாணன்"

காவிரி போற்றுதும் காவிரி போற்றுதும்.

"கொண்டல் குமுறும் குடகிழிந்து மதகுஉந்தி அகில் கொண்டு நுரைமண்டி வருநீர்த்திரைகளால் கனகமும் தரளமும் சிதறுவதும், தன்னில் நீராடியவருக்கும் தன் கரைகளில் வாழ்பவருக்கும் மாத்திரமேயன்றி தன்காற்றுப்பட்டுச் செல்லுமிடம் அவ்வளவிலுமுள்ளவருக்கும் முத்திதரவல்ல பொன்னிமாநதி" என்று காவிரியாற்றைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார் புலவர் பெருந்தகையார். தென்னாட்டை வாழ்விக்க வந்த வளநதிகளில் ஒன்று காவிரி. தெய்வநதி என்றும் போற்றப்பெறும் பெருமையுடையது. இதற்கு, காவிரி, பொன்னி, தென்னாட்டுக் கங்கை என்ற பெயர்களும் உண்டு. "தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே மண்ணாவதும் சோழ மண்டலமே" என்று இதன் புகழ் விதந்தோதப் பெறுகிறது. "காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு தமிழ் கண்டதோர் வையை பொருநை நதி" என்று பாடும் போது காவிரியை முதலில் வைத்துப் பாடியிருக்கிறார் பாரதியார். இந்த ஆறு குடகு நாட்டில் உற்பத்தியாகி மைசூர், கொங்கு, சோழ நாடுகளின் வழியே ஓடி காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் (பூம்புகார்) கடலொடு கலக்கிறது. இதன் நீளம் 475 கல். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் சையமலை அல்லது பிரமகிரி என்ற மலையில் நீர் ஊற்றுள்ள சிறு குளத்திலிருந்து புறப்படுகிறது. அந்த இடத்தைத் தலைக்காவிரி என்பர். அங்கு காவிரியம்மனின் திருக்கோயில் ஒன்றும் இருக்கிறது.

காவிரியின் தோற்றத்தைப் பற்றிப்புராணக் கதைகள் உண்டு. இந்திரன் சீகாழியில் அமைத்த நந்தவனத்திலுள்ள செடி கொடிகள் மழையின்மையால் வாடின. அவன் விநாயகரை வேண்ட, அவர் சையமலையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த அகத்தியர் கமண்டலத்திலுள்ள நீரை காக உருவம் கொண்டு கவிழ்த்தார். அந்த நீர் ஆறாகப் பெருகியது; நந்தவனத்தைச் செழிக்கச் செய்தது. காகம் கவிழ்த்த நீர் ஆறாக விரிந்து ஓடுவதால் கா விரி எனப்பெயர் வந்தது. இந்திரன் நந்தவனம்-கா வளம்பெற விரிந்ததால் காவிரி என்னும் பெயர் போந்தது என்பாருமுளர். ஆக்கினேய புராணத்தில் கவேர முனிவரின் மகள் புண்ணிய நதியாக ஓடித் தந்தைக்கு நற்கதி நல்கினாள், அதனால் காவேரி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்று கூறப்பெற்றிருக்கிறது.

சைய மலையில் புறப்பட்ட அருவி, பாகமண்டலத்தில் சிற்றாறாக உருப் பெறுகிறது. இதனுடன் கனகா, ஏமாவதி, கப்பினி, சுவர்ணவதி, ஷிம்ஷா, அர்க்காவதி, பவானி, நொய்யல், அமராவதி, என்ற ஆறுகள் சேர்ந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகில் அகண்ட காவேரி ஆகிறது. காவிரியிலிருந்து கொள்ளிடம், மஞ்சளாறு, விண்ணாறு, வெட்டாறு, கடலாழி, வீரசோழன், திருமலைராஜன், முடிகொண்டான், அரிசிலாறு, ஓடம் போக்கி, கோரையாறு, பாமணியாறு முதலியவை பிரிந்து, தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதிலும் பரந்தோடி வளம் பெருக்கச் செய்கின்றன. அதிக அளவு தண்ணீர் மக்களுக்குப் பயன் பெறச் செய்வது உலகிலேயே காவிரி ஒன்று தான் என்று அறிஞர் கூறுகின்றனர்.

காவிரி மூன்று இடங்களில் பிரிந்து கூடி, தீவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதை அரங்கம் அல்லது துருத்தி என்பர். சீரங்கப்பட்டினத்தில் ஆதிரங்கம் என்றும், சிவசமுத்திரத்தில் மத்தியரங்கம் என்றும் திருச்சிராப்பள்ளியில் திருவரங்கம் என்றும் கூறுவர். சிவசமுத்திரத்தில்

உயர்த்துக

பக்கங்களை அதிகப் படுத்தி, சந்தாத் தொகையை உயர்த்தி வார வெளியீடாகச் செய்க.

—வெ. இராமானுசம்–ஆசிரியர்–எடுத்தானூர்.

இருவிதப்பயன்

கடவுள் இல்லை என்பாருக்கு "உண்டு'' என்று நிலைநாட்டியும். கடவுள் உண்டு என்பாருக்கு மேன்மேலும் தெளிவு கூட்டியும் வரும் "அருளோசை"யின் பணி வளர்க.

—எ. ஜெயராமன், சிவகுருநாதபுரம்.

இந்து மதத்திற்கே

சைவ சமயத்திற்கு மட்டுமன்றி இந்து மதத்திற்கே ஒளிவிளக்காக இருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

—மு. விஜயன், (கைதி எண். 42212) மத்தியசிறை, வேலூர்.

திருத்தொண்டு

'சிவபுராணம்' இலவச வெயீடு வேண்டுவோர் 20 காசு தபால் தலை அனுப்பினால் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

—வை. ஆறுமுகம், நாவுக்கரசர் நற்பணி மன்றம்

பொன்னுசாமி முதலி தெரு, பண்ருட்டி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

ஒவ்வொருவரும்

ஒவ்வொரு இந்துவும் தவறாமல் "அருளோசை" படிக்க வேண்டுகிறேன்.

—மு. சரவணன், மண்டபம்.

இணைக்கவும்

கேள்வி பதில் பகுதி இணைக்கவும்.

—சா. முருகேசன், ஆசிரியர், எ குரவங்குப்பம்.

பதினோராந்திருமுறை

ஒவ்வோர் இதழிலும் பதினோரந் திருமுறைப் பாடல் ஒன்றை உரையுடன் வெளியிடுக.

—வி. எம் இராமகிருஷ்ணன், திருவாடானை.

என்றும் தழைத் தோங்குக

பயனுள்ள கட்டுரைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் "அருளோசை" என்றும் தழைத் தோங்குக!

—புலவர், சிக்கல், சி. ஜானகிராமன்—சிக்கல்

வாழ்த்துக்கள்

பிறந்த நாள் கொண்டாடும் "அருளோசைக்கு" நல்வாழ்த்துக்கள்

—சு. முருகேசன், பணிக்க நாடார் குடியிருப்பு.

என்றும் புகழுடன்

அன்பர் நெஞ்சகத்துக்கு ஊக்கம் காட்டி விழிப்பூட்டும் " அருளோசை " என்றும் புகழுடன் ஓங்குக!

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2004
ஆடி
1973 ஜூலை

51-5

சமய பாட போதனைத் திங்களிதழ்

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

திரு ஆடிப் பூரத்துச்
செகத்துதித்தாள் வாழியே!
திருப்பாவை முப்பதூஉம்
செப்பினாள் வாழியே!
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த
பெண்பிள்ளை வாழியே!
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப்
பின்னானாள் வாழியே!
ஒரு நூற்று நாற்பத்தொரு
மூன்றுரைத்தாள் வாழியே!
உயரரங்கர்க் கேகண்ணி
யுகந்தளித்தாள் வாழியே!
மருவாரும் திருமல்லி
வளநாடி வாழியே!
வண்புதுவை நகர்க்கோதை
மலர்ப்பதங்கள் வாழியே!

— அப்பிள்ளை

தமிழ்நாடு தெய்விகப் பேரவை
சென்னை-600018

மேலும், இந்த இதழ் முதல் டாக்டர். சொ. சிங்கார வேலன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி அவர்கள் எழுதும் "சந்தானகுரவர் வரலாறு" தொடர்கட்டுரையாக வெளிவருகிறது. இக்கட்டுரைகளை யெல்லாம் பின்னால் ஒன்று சேர்த்து புத்தகமாக்கிக் கொள்ளும் வகையில் தனிப் பகுதியாக அச்சிடப்பெறுகிறது.

அ. நாராயணசுவாமி, பி.ஏ.,
பதிப்பாசிரியர்.

இந்த இதழில்

மேல் அட்டைப்படம் புதுவை பிரஞ்சு இந்திய கழகத்தின் (French Institute of Indology) உரிமை பெற்றது.

"அருளோசை"

வினா விடைப் பகுதி—ஜூன்-73

பரிசு பெற்றவர்கள்

முதல் பரிசு : திரு. கி. சுப்பராமன், சென்னை-1, சந்தா எண் 846.

இரண்டாம் பரிசு : திரு. ந. கருப்பையா, திருமழபாடி திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், சந்தா எண் 1243.

மூன்றும் பரிசு : திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி, கூடலையாற்றூர், தென்னார்க்காடு மாவட்டம், சந்தா எண் 689.

நான்காம் பரிசு : திரு. அ. மகாலிங்கம், திருமழபாடி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், சந்தா எண் 353.

முக்கிய அறிவிப்பு : 'அருளோசை' முதலாண்டின் பன்னிரண்டு இதழ்களிலும் எழுதி வினாவிடைகளில் பரிசு பெற்றவர்களின் பட்டியல் அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

—பதிப்பாசிரியர்

சமணசமய ஒழுக்க நியதிகளின்படி கேவல ஞான மெய்திய பரிபூரண மனிதனைக் கடவுள் நிலைக்கு உயர்த்திக் கடவுளாகவே ஆக்கி வழிபடுகின்றனர்.

இவ்வுலகில் காணப்பெறும் ஒவ்வொரு பொருளும் அவ்வப் பொருளில் உள்ள குணவியல்புகளாலேயே ஆயது. நாம் அந்தப் பொருளை, அந்தப் பொருளின் குணங்களைக் கொண்டே அறிந்து உணர்கின்றோம் என்பது கருத்து. ஆனால், ஒவ்வொரு பொருளும் அதனிடத்துள்ள குணங்களால் மட்டுமின்றி அதனிடத்தில் இல்லாத தன்மைகளாலும் ஆயது. ஒரு பொருளை உள்ளவாறு அறிய அதனுடைய குணங்களோ டன்றி அதனிடத்தில் இல்லாத தன்மைகளும் கூடத் துணை செய்கின்றன என்பது சமணர் கருத்து. இதனால் ஒரு பொருளைச் சில உடன்பாட்டுத் தன்மைகளும், எதிர்மறைத் தன்மைகளும் சேர்ந்தே ஆக்குகின்றன என்பது அறியக் கிடக்கிறது. ஒரு மனிதன் அவனாவதற்கு அவனல்லாத பிறவும் துணை செய்கின்றன. அவனிடத்து உள்ளனவும் அவனிடத்து இல்லாதனவும் சேர்ந்தே அவன் உருவா கின்றான்.

ஒரு பொருளைப்பற்றி இப்படித்தான் என்று முடிவான கருத்தாகக் கூறுவதைச் சமணர் உடன்படுவதில்லை. அங்ஙனம் இருக்கலாம் என்ற பொருள்படும் சியாத் வாதத் திற்குச் சமணம் பேர்போனது. எந்தப் பொருளைப்பற்றியும் எந்த ஒரு முடிவும் முடிவானதல்ல என்பதே சமணர் கொள்கை. அதனாலேயே சமணர் கொள்கையை அனே கானந்தவாதம் என்றும் கூறுவதுண்டு. சமணர் பல்வேறு முடிவுகளை எழுவகைப்படுத்தி அடக்குவர். பொதுவாகச் சமணர் இவ்வுலகத்தின் மூலம் முரண்பட்டதும் முரண்படாதது மான பல்வேறு இயல்புகளைத் தனக்கு இலக்கணமாகவுடை யது. அதைப்பற்றி மனிதன் அறியும் அறிவு குறைவுடையதே அல்லது ஒரு பகுதியே. அந்த அறிவு ஒருபொழுதும் முற்றறிவு அல்ல, சீலத்தாலும் நோன்பாலும் வளர்ந்த கேவல ஞானியே பூரண ஞானமுடையவன். அதுமட்டுமா? சமணர்க்குத் தத்துவ வகையிலிருக்கும் ஒரே சிறப்பு, பிற தத்துவஞானிகள் கண்டுகாட்டும் முடிவுகளிலும் உண்மை யிருக்கும் என்று ஏற்கும் பரந்த மனப்பான்மையாகும். தம்

நம்பியாரூரர்

க. கல்யாணம், எம்.ஏ., டிப். எக்கான்.,

திருக்கயிலாய மலையின் அடிவாரத்தில் உபமன்னியமுனிவர் மற்ற யோகியர்புடைசூழ அமர்ந்திருந்தார். அப்போது ஆயிரம் பகலவனின் பேரொளி போன்று தோன்றிற்று. சூழ்ந்திருந்தோர் "இஃதென்ன அதிசயம்" என்று வியந்தனர். "நாவலர்கோன் வருகிறான்" என்று சொல்லி முனிபுங்கவர் எழுந்து திசை நோக்கி வணங்கினார். அங்குள்ளோர் "சிவபெருமான் திருவடியன்றி வேறொன்றையும் தொழாத தாங்கள் இவ்வாறு செய்யக் காரணம் என்ன?" என வினவினர். "சிவபெருமானைத் தன்உள்ளத்தில் நிறுத்தியவன்; நம்பியாரூரன் நாம் தொழும் தன்மையுடையவன்" என்று உபமன்னியர் கூறினார். "அப்படியானால் அவர் வரலாற்றைக் கேட்கும் விருப்பமுடையோம்" என்று மற்ற முனிவர்கள் விண்ணப்பித்தனர். ஆலாலசுந்தரர் வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினார் முனிவர் தலைவர். இவ்வாறு தொடங்குகிறது பெரியபுராணம். கடைசி நிகழ்ச்சியை வைத்துக் கதையை முதலிலிருந்து கூறியிருக்கும் அழகு சேக்கிழார் கையாண்ட தனிச்சிறப்புடையது. பிற்காலத்தே இம்முறையைத்தான் ஆங்கிலத்தில் Flash back என்று கூறுகின்றனர்.

சைவ சமயத்தின் சிறந்த குறிக்கோள் பிறவாமை வேண்டும் என்பதே. ஆனால் சேக்கிழாரடிகள் சுந்தரரைப் பற்றிப் பேசும் பெரும் பேறுவாய்க்கப்பெற்ற பிறப்பிற்கே வணக்கம் செலுத்துகிறார், "தேசமுய்யத் திருத்தொண்டத் தொகை முன் பணித்த திருவாளன் வாசமலர் மென் கழல் வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்" என்பது அவர் திருவாக்கு. குன்றை முனிவர் தம் திருவருட் காவியத்திற்குச் சுந்தரரையே தலைவராக்குகிறார். "சைவமுதல் திருத்தொண்டர் தம்பிரான் தோழனார் நம்பி" என்றும், "மூலமான திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதல்வராய் இந்த ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும் நம்பிதம்பிரான் தோழர்" என்றும் அவரே போற்றிப் புகழ்கிறார். திருத்தொண்டர் புராணத்தில் நம்பியாரூரர் வரலாற்றை முதலிலும் இடையிலும் முடிவிலும் அமைத்திருக்கிறார். திருமலைச் சிறப்பு-40, தடுத்தாட் கொண்ட புராணம்-203, ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார்-409, கழறிற்றறிவார்-175, வெள்ளானைச் சருக்கம்-53 ஆகிய பகுதிகளில் 880 செய்யுட்களில் சுந்தரர் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் கூறியிருக்கிறார்.